

Jordi Esquiús, passió pel teatre

Jordi Esquiús i Soriguera, patòleg del nostre hospital des de l'any 1990, defineix el teatre com una forma de viure i un mirall on et pots veure amb mil cares. Si li preguntes "cinema o teatre"?, no ho dubta: teatre. Per a ell la diferència entre el teatre i el cinema és la proximitat, la vivesa, el fet que sigui modificable (el que veus avui, demà pot ser diferent en matisos)... A més, la vessant amateur, tan estesa al nostre país, permet que molta gent tingui el seu racó d'interpretació. Tot això, segons en Jordi, el cinema mai no ho tindrà.

Va començar a interpretar de forma reglada de la mà de Marina Molins ara fa sis anys. Ella el va animar a fer Els Pastorets i tant bé s'hi va sentir que durant anys va repetir amb diferents papers. Tots el recordarem fent de Satanàs, de Jeremies, de Jepó. D'aquestes interpretacions, vol recordar la persona que durant els dos últims anys el va dirigir: l'Esteve Banús. Li va agradar molt especialment com dirigia

i el defineix com un amant boig del teatre (com ell) que dirigeix com creu que s'ha de fer: exigint, ensenyant i modificant. Un dels seus desitjos és que Els pastorets de l'Hospital de Granollers continuïn molts anys i demana a la institució que els potenciï com a imatge externa.

Des de l'any 1995 és membre del grup amateur L'Illa del Teatre, format per gent del barri de Ca n'Illa, de La Garriga, grup de creació recent amb neòfits en el teatre. Ja han estrenat dos vodevils.

El gènere teatral que més li agrada és el dramàtic, i si hagués de triar un títol, escolliria *L'avar*, de Molière, i *Dakota*, de Jordi Galceran. El seu director preferit és Sergi Belbel i, si ha de dir el nom d'un espai escènic, tria el Teatre Grec de Montjuïc.

En Jordi, com podeu comprovar, és un enamorat del teatre que es fa a casa nostra. Entre els seus actors i actrius favorits destaquen Josep Maria Flotats, Lluís Soler (sobretot en la seva interpretació de l'Harpagon en *L'avar* de Molière), Jordi Boixaderes,

Rosa Maria Sardà, Montserrat Carulla o Laura Conejero. D'entre els autors teatrals, destaca Molière i els joves autors catalans com Sergi Belbel, Jordi Sánchez o Jordi Galceran. Malgrat les crítiques que rep de forma merescuda, voldria expressar també l'admiració personal i purament professional cap a Josep Mª Flotats, com a dinamitzador, actor, director i com a eix vertebrador per la creació del Teatre Nacional de Catalunya (TNC).

Sempre que pot, llegeix obres de teatre i assisteix a representacions. L'última obra a la qual ha assistit és *La tempestad*, de W. Shakespeare, dirigida per Calixto Bieito, dins la programació escènica del Grec d'enguany.

A partir de la tardor, vol continuar fent teatre. Li agradaria interpretar bàsicament arguments dramàtics, no mancats de tons satírics, i personatges que requereixin molta transformació personal, com vells, coixos, cecs, sords... Un personatge dur, difícil, que l'obligués a canviar radicalment.

Jordi Esquiús representant "Els savis de Vilatrista"

També voldria continuar amb la colla d'amics i coneguts de la Garriga amb els quals va al teatre a Barcelona gairebé amb una cadència mensual, i llegir obres noves per anar entrant en altres aspectes de la faràndula com el vestuari, el maquillatge, la direcció, l'espai escènic, etc.

Abans d'acabar, li agradaria expressar la seva admiració per tres persones del nostre Hospital amb les quals ha fet Els pastorets i que interpreten d'allò més bé: Angels Vega (una altra boja del món de l'escena), Josa Planas i Montse Parellada.

Consol Fusté

l'aula

La salut del català al nostre Hospital, a examen

Dins el marc del conveni de col·laboració per promoure l'ús de la llengua catalana que van signar el juny de 1996 el Consorci per a la Normalització Lingüística, el Servei Català de la Salut i l'Hospital de Granollers, s'ha iniciat el procés d'anàlisi de les necessitats lingüístiques a l'Hospital.

L'anàlisi lingüística consisteix a determinar el nivell actual de l'ús del català en diferents àmbits de l'Hospital:

imatge i retolament, adequació lingüística del personal, criteris d'ús lingüístic, documentació d'ús extern, comunicacions exteriors i documentació, i comunicacions internes.

Per fer aquesta anàlisi, dos tècnics del Consorci de Normalització Lingüística del Vallès Oriental visiten els departaments de l'Hospital per tal d'estudiar tots aquests factors a través d'entrevistes amb els treballadors i de la revisió

dels documents.

Per completar l'anàlisi, cal saber el nivell de coneixement de la llengua de tots els treballadors de l'Hospital. Això es fa a través d'una prova, els resultats de la qual es comunicaran a cada treballador de manera confidencial.

Els resultats d'aquesta anàlisi serviran per elaborar una proposta a mida de l'Hospital, que s'estructura en un pla lingüístic. Aquest pla recull un con-

conjunt d'actuacions i serveis que hauran de contribuir a millorar la gestió lingüística de l'organització en els sistemes de comunicació i en la política de recursos humans.

A l'hora de posar en marxa el procés, serà l'Hospital qui proposi els objectius i el nivell de catalanització que vulgui assolir, comptant amb l'assessorament tècnic del Consorci.

Carme Barbany